

NIP UMETNOST

Ko sta Janko in Metka zbežala čarovnici, je bil zunaj dan. Sonce je svetilo in bilo je toplo. V gozdu so pele ptice, dišalo je po pomladi.

Sprva sta se pogovarjala o tem, kako vesela in ponosna sta, da sta zbežala čarovnici, da sta jo premagala. Janko se je zahvalil Metki, da mu je pomagala ukaniti čarovnico in jo pohvalil, da je bila pogumna. Metka je Janka močno stiskala za roko in mu pripovedovala o tem, kako jo je bilo strah čarovnice, o njenih rdečih očeh in neprijaznem pogledu. Povedala mu je tudi, da je imela ves čas v žepu punčko, ki ji jo je podarila mama in, da je bila zato bolj pogumna.

Hodila sta skozi gozd in po nekaj trenutnih tišine sta se le vprašala, kam hodita. Janko je vprašal Metko, če želi iti domov. Metka je nekaj trenutkov oklevala in nazadnje rekla, da si želi domov, ker ne ve, kam drugam bi lahko šla. Bala se je, da ju kje na poti zopet čaka past. Janko jo je potolažil in rekel, da sta se pri čarovnici veliko naučila in, da ju nihče več ne more tako ukaniti. Metka se je strinjala in pristavila, da je čarovnica na prvi pogled zgledala prijazna. Nekaj v Metki je takoj vedelo, da ji ne sme verjeti, vendar ni poslušala svojega notranjega glasu. Odločila se je, da bo od sedaj naprej poskušala zaupati svojemu občutku in se ga naučiti poslušati.

Janko se je zamislil. Nekaj časa je molčal, potem pa je le na glas vprašal, kako to, da ju je oče pustil sama v gozdu. V trenutku je postal zelo jezen. Spraševal se je, kaj sta naredila mačehi, da je tako grdo ravnala z njima in kakšna reva je oče, da ji je to dovolil?!

Metka se je strinjala z Jankom. Tudi ona je bila jezna na očeta in žalostna, ker ju je zapustil. Naposled je Janko vprašal Metko, kaj ji pravi občutek – naj se vrneta domov ali ne. Metka se je globoko zamislila. Prisluhnila je sama sebi.

Tiho, a odločno je odgovorila: »Želim se vrniti domov, a tudi želim, da se pogovoriva z očetom ...«

Janko in Metka sta vse vso dolgo pot domov pogovarjala o tem, kaj bi rada povedala očetu, kaj bi ga vprašala. Pripravljala sta se na to, da ga bosta morda ponovno srečala. Če bosta le imela srečo, da najdeta pot domov. Strinjala sta se, da ga pogrešata, obenem pa si nista želela očetu kar takoj vsega oprostiti. Nista mogla. Preveč sta bila jezna, razočarana in izdana.

Napišite nekaj vprašanj, ki jih želi Metka zastaviti očetu. Nekaj vprašanj, ki jih želi Janko zastaviti očetu. Sporočilo, ki ga želi Metka predati očetu in sporočilo, ki ga želi Janko predati očetu.

Ni treba pisati dialoga in navednic. Lahko samo napišete takole:

Jankova vprašanja za očeta:

Metkina vprašanja za očeta:

Jankovo sporočilo očetu:

Metkino sporočilo očetu:

Želim vam prijetne velikonočne praznike!